

I KDYŽ NÁS TRÁPÍ NEMOC...

I KDYŽ NAŠE TĚLO TRÁPÍ NEMOC, VE SVÉM NITRU MÁME POSVÁTNÝ PROSTOR, KTERÝ NEMŮŽE BÝT INFIKOVÁN. TAM PŘEBÝVÁ KRISTUS.

Někdy nás zastihne závažnější onemocnění, někdy jen nějaká ta „rýmička“. Ale i ta dokáže proměnit náš den v „den blbec“. Teče nám z nosu a z neustálého smrkání už je odřený do krve. Nemůžeme vydržet ve vlastní kůži, nefungujeme tak, jak bychom si přáli. Tlak u srdce se pro nás stává noční můrou: „Nemám snad infarkt?!“ Jiné obtíže zase můžeme pokládat za první signály rakoviny.

Jako křesťané ale máme v každé životní situaci volit a usilovat o dobro. Pak námi nic neotřese. I kdyby na nás dopadlo utrpení, nemáme se bát. Máme-li v srdci posvátnou úctu ke Kristu, můžeme být dokonce blahoslavení – šťastní.

I když tělo trápí nemoc, ve svém nitru máme posvátný prostor, který nemůže být infikován nemocí. Tam přebývá Kristus. Veškeré tělesné neduhy nás mohou vybídnout, abychom se obrátili právě k tomuto posvátnému prostoru v sobě. V něm je zdroj života. Tam, kde v nás přebývá Kristus, nás nemůže ovládat strach ani smutek.

Se svolením převzato z knihy Anselm Grün, Duchovní lékárnička, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.